

ภาคผนวก ก

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล (Review) และสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับพัฒนาการ
ความเป็นมาชุมชนบ้านวังลุง ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดที่ 1

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล (Review) และสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับพัฒนาการ
ความเป็นมาชุมชนบ้านวังลุง ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ประวัติชุมชนบ้านวังลุง
 - ประวัติการตั้งถิ่นฐานของชุมชนบ้านวังลุง
 - ประวัติความเป็นมาของชุมชน
 - อายุของชุมชน
 - พัฒนาการของชุมชนบ้านวังลุง
2. สภาพทั่วไปของชุมชนบ้านวังลุง
 - 2.1 องค์ประกอบทางกายภาพ
 - ทำเลที่ตั้ง
 - อาณาเขตติดต่อ
 - ลักษณะภูมิประเทศ
 - ลักษณะภูมิอากาศ
 - ลักษณะดิน
 - ลักษณะระบบส่งน้ำ
 - โครงสร้างทางคมนาคม
 - สภาพการตั้งบ้านเรือน
 - 2.2 องค์ประกอบทางชีวภาพ
 - จำนวนพื้นที่ทั้งหมด
 - ทรัพยากรพันธุ์พืช
 - ทรัพยากรพันธุ์สัตว์
 - ระบบการผลิต
 - ราคาผลผลิต (สัตว์, พืช)
 - ความหลากหลายทางชีวภาพ
 - พื้นที่ผลิตของชุมชน

2.3 องค์ประกอบทางสังคม

- ทศนคติความเชื่อประเพณี
- ศาสนา
- การศึกษา
- สาธารณสุข
- จำนวนประชากร
- การรวมกลุ่มทำกิจกรรม
- การเป็นสมาชิกกลุ่ม
- การประกอบอาชีพ
- การตัดสินใจ
- ผู้นำ (ภาวะผู้นำ)

2.4 องค์ประกอบทางเศรษฐกิจ

- รายได้ – รายจ่าย
- ภาวะหนี้สิน
- แรงงาน
- ระบบตลาด
- กิจกรรมธุรกิจชุมชน
- ภาวะการลงทุน

3. อื่น ๆ เกี่ยวกับพัฒนาการความเป็นมาชุมชนบ้านวังลูง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล (Review) สัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มเพิ่มเติมเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยรัฐภาพรวม เชื่อมโยงสู่พื้นที่บ้านวังลุง ตำบล ทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดที่ 2

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล (Review) สัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มเพิ่มเติมเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยรัฐภาพรวม เชื่อมโยงสู่พื้นที่บ้านวังลุง ตำบล ทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช

1. พัฒนาการและการดำเนินงานเกี่ยวกับป่าไม้ในประเทศไทยแต่ละยุค
 - 1.1 ยุคบ้านป่าในอดีต
 - 1.2 ยุคส่วนกลางขยายอำนาจ
 - 1.3 ยุคพัฒนาประเทศสู่ความเป็นสมัยใหม่(เกษตรเพื่อการค้า)
 - 1.4 ยุคแย้งชิงทรัพยากร
 - 1.5 ยุคเปิดเสรี
 - 1.6 ยุคเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. รูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าเป็นอย่างไร
3. รูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าของอุทยานแห่งชาติเขาลวงซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐมีรูปแบบอย่างไร

ภาคผนวก ค

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล (Review) สัมภาษณ์และสนทนากลุ่มเพิ่มเติมเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนภาพรวม เชื่อมโยงสู่พื้นที่บ้านวังลุง ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดที่ 3

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล (Review) สัมภาษณ์และสนทนากลุ่มเพิ่มเติมเพื่อศึกษา
รูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนภาพรวม เชื่อมโยงสู่พื้นที่บ้านวังลุง
ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. พัฒนาการการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนในประเทศไทยเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนภาพรวมเป็นอย่างไร
3. การจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนพื้นที่ชุมชนบ้านวังลุงเป็นอย่างไร
 - 3.1 ประวัติการก่อตั้งของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง (พัฒนาการเป็นช่วงปี)
 - 3.2 การดำเนินงานของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง
 - 3.2.1 การดำเนินงานที่ผ่านมาในอดีต
 - 3.2.2 การดำเนินงานในปัจจุบัน
 - 3.2.3 แผนการดำเนินงานในอนาคต
 - 3.3 คณะกรรมการบริหารชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง(ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งชมรมจนถึงปัจจุบัน)
 - 3.4 รูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนพื้นที่ชุมชนบ้านวังลุง

ภาคผนวก ง

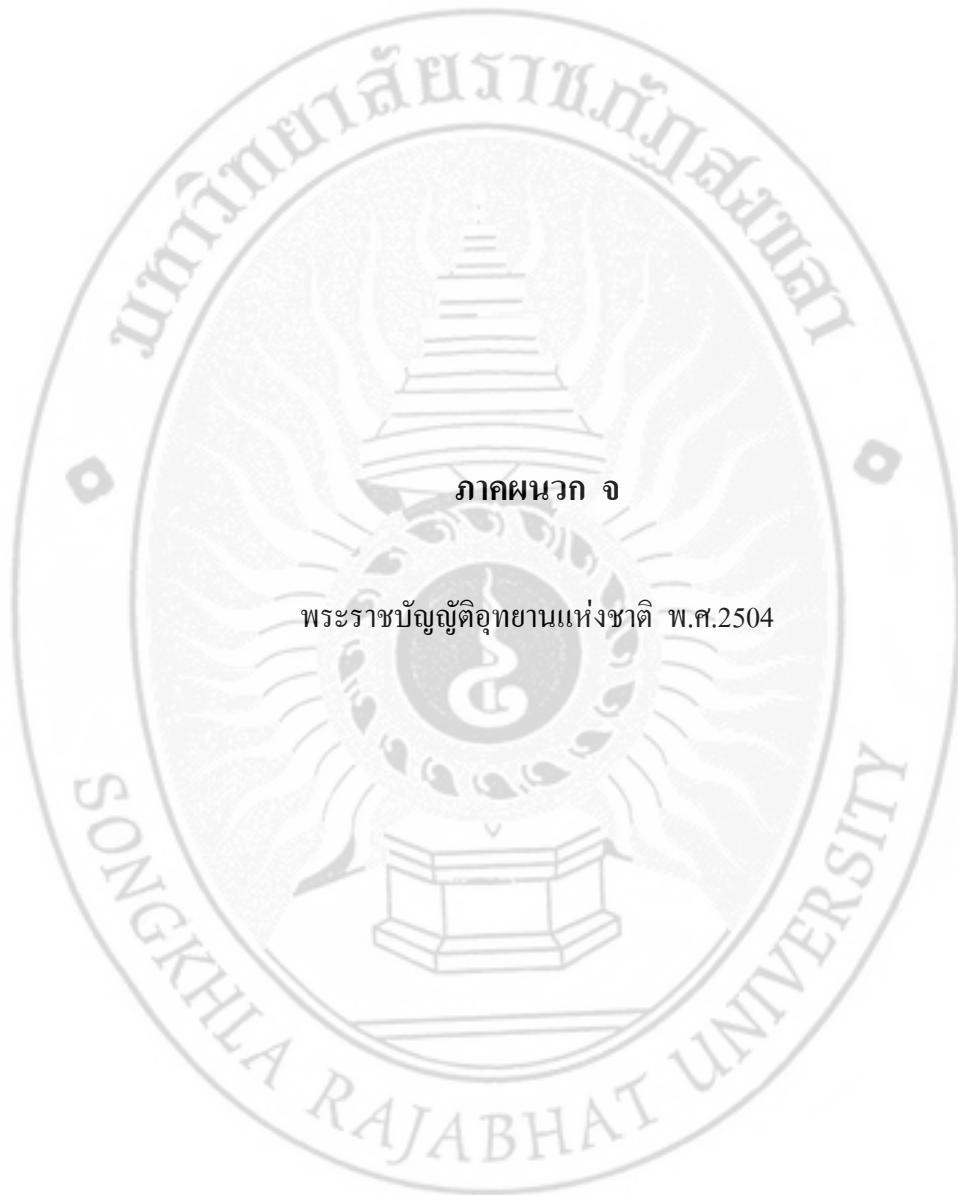
แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการประชุมระดมความคิดเห็น เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าแบบมีส่วนร่วมระหว่างรัฐกับชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบ้านวังลุง ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดที่ 4

แนวคำถามประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการประชุมระดมความคิดเห็น เพื่อพัฒนารูปแบบ
การจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าแบบมีส่วนร่วมระหว่างรัฐกับชุมชน กรณีศึกษา
ชุมชนบ้านวังลู่ ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

เวทีประชุมระดมความคิดเห็น ประเด็นต่างๆดังนี้

1. พัฒนารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยรัฐ
 - 1.1 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหาอุปสรรค ในการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยรัฐที่ผ่านมา
 - 1.2 ยุทธศาสตร์การจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยรัฐ(อุทยานแห่งชาติเขาลวก) ควรมีอะไรบ้าง
 - 1.3 บทบาทของรัฐกับการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่ามีอะไรบ้าง
2. พัฒนารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชน
 - 2.1 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหาอุปสรรค ในการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชนที่ผ่านมา
 - 2.2 ยุทธศาสตร์การจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าโดยชุมชน(ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลู่) ควรมีอะไรบ้าง
 - 2.3 บทบาทของชุมชนกับการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่ามีอะไรบ้าง
3. พัฒนารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าแบบมีส่วนร่วมระหว่างรัฐกับชุมชน
 - 3.1 ยุทธศาสตร์ร่วมระหว่างรัฐกับชุมชนในการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าควรเป็นอย่างไร ควรมียุทธศาสตร์ร่วมอะไรบ้าง
 - 3.2 กลยุทธ์ร่วมระหว่างรัฐกับชุมชนในการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าควรเป็นอย่างไร ควรมีกกลยุทธ์ร่วมอะไรบ้าง

ภาคผนวก จ

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504

พระราชบัญญัติ

อุทยานแห่งชาติ พุทธศักราช 2504

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2504

เป็นปีที่ 16 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย อุทยานแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติพุทธศักราช 2504”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) “ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไปและให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะและที่ชายทะเลด้วย

(2) “อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

(3) “ไม้” หมายความว่ารวมถึงพันธุ์ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา ตลอดจนเป็นส่วนต่างๆ ของไม้

- (4) “สัตว์” หมายถึงสัตว์ทุกชนิด ตลอดจนส่วนต่างๆ ของสัตว์ที่เกิดจากสัตว์ และสิ่งที่สัตว์ทำขึ้น
- (5) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้
- (7) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การกำหนดที่ดิน ให้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 6 เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม เพื่อสงวนไว้ให้เป็น ประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “อุทยานแห่งชาติ”

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วย กฎหมายของบุคคลใด ซึ่งมีใช้ทบวงการเมือง

มาตรา 7 การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช้เป็นการเพิกถอน อุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็น เขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด 2

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 9 ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดีกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมที่ดิน และ กรรมการอื่นไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา 10 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 11 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ตาย
2. ลาออก
3. คณะรัฐมนตรีให้ออก
4. เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
5. ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือ

ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้ง ตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่ผู้ที่ตนแทน

มาตรา 12 การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน ในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 13 การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 14 คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 15 คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

- (1) การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ และการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ
- (2) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ
- (3) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด 3

การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 16 ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

- (1) ยึดถือหรือครอบครองที่ดินรวมตลอดถึงก่อสร้าง แผ้วถางหรือเผาป่า
- (2) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม่วางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น
- (3) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์
- (4) ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย
- (5) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมตื้น หรือ เหือดแห้ง
- (6) ปิดหรือทำให้กีดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก
- (7) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งกล้วยไม้ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่านไม้ เปลือกไม้ หรือมูลค้างคาว
- (8) เก็บ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ใบไม้ หรือผลไม้
- (9) นำยานพาหนะเข้าออกหรือขับขี่ยานพาหนะในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (10) นำอากาศยานขึ้นลงในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (11) นำหรือปล่อยปลุสัตว์เข้าไป

(12) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป เว้นแต่จะปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(13) เข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(14) ปิดประกาศ โฆษณา หรือขีดเขียนในที่ต่างๆ

(15) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์หรืออาวุธใดๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และ ปฏิบัติตามเงื่อนไข ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตนั้นกำหนดไว้

(16) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิดซึ่งวัตถุระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(17) ส่งเสียงอื้อฉาวหรือการกระทำการอื่นอันเป็นการรบกวน หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนหรือสัตว์

(18) ทิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งต่างๆ ในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น

(19) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิง

มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้หลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย หรือไร้ประโยชน์

มาตรา 18 บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา 19 บทบัญญัติในมาตรา 16 และมาตรา 17 มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษา อุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการทัศนจร หรือการพักอาศัยหรือเพื่ออำนวยความสะดวกพลอดภัย หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา 20 การจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 21 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 16 ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 22 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด

ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติหรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าวแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่าย ที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น

หมวด 4

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 23 ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระเงินเนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการ หรือให้ความสะดวกต่างๆ ในอุทยานแห่งชาติ หรือให้บุคคลใดเสียค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทนสำหรับการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ หรือพักอาศัยอยู่ในอุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่เก็บได้ตามวรรคก่อน เงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงอุทยานแห่งชาติเงินค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบตามมาตรา 28 และเงินรายได้อื่นๆ ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรใดๆ และเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 24 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (6) (7) (9) (10) (11) มาตรา 17 หรือมาตรา 18 ต้องระวางโทษไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 26 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (2) (3) (4) หรือ (7) ถ้าปรากฏว่าสัตว์หรือทรัพย์สินที่เก็บหาหรือนำออกมีราคาแพงเล็กน้อย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้น มีเพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (8) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) หรือ (19) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 28 บรรดาความผิดตามมาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา 29 บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้และยานพาหนะใดๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา 16 (1) ฐานแส้วถางหรือเผาป่า หรือตามมาตรา 16 (2) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้หรือตามมาตรา 16 (3) ฐานทำให้เป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือตามมาตรา 16 (4) ฐานทำให้อันตรายหรือ เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวดหรือทราย ให้รับเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิด และมีผู้ลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา 30 ใบอนุญาต อาชญาบัตรและประทานบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือสัมปทาน ตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา 6 ใช้บังคับให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่าที่กำหนดอายุของใบอนุญาต อาชญาบัตร ประทานบัตรหรือสัมปทานนั้นๆ แต่ทั้งนี้ผู้รับใบอนุญาตอาชญาบัตร ประทานบัตรหรือสัมปทานดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 16 (13) ก่อน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 80 วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2504

ภาคผนวก ฉ

รูปภาพประกอบการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่า
แบบมีส่วนร่วมระหว่างรัฐกับชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบ้านวังลุง ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช

นำเสนอและพัฒนาหัวข้อวิจัยเวทีสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ระหว่างวันที่ 2-4 มีนาคม พ.ศ.2547 ณ ห้องมรกต โรงแรมโดมอนด์พลาซ่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คณะอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งภาคใต้ และผู้ทรงคุณวุฒิร่วมฟังและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหัวข้อวิจัย ระหว่างวันที่ 2-4 มีนาคม พ.ศ.2547 ณ ห้องมรกต โรงแรมโดมอนด์พลาซ่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชนำเสนอชุดโครงการวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนร่วมกันระหว่าง
มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 2-4 มีนาคม พ.ศ.2547 ณ ห้องมรกต โรงแรมไดมอนด์พลาซ่า
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชุมกลุ่มย่อยเพื่อวางแผนการพัฒนาชุดวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ระหว่างวันที่ 2-4 มีนาคม พ.ศ.2547
ณ ห้องมรกต โรงแรมไดมอนด์พลาซ่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัยวางแผนการวิจัยร่วม
ตัวแทนชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง
ต.ทอนหงส์ อ.พรหมคีรี
จ.นครศรีธรรมราช

ผู้ใหญ่เฉลิม กาญจนพิทักษ์ ประธานชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง อธิบายความสำคัญของป่าต้นน้ำต่อชุมชนบ้านวังลุง เพื่อวางแผนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547

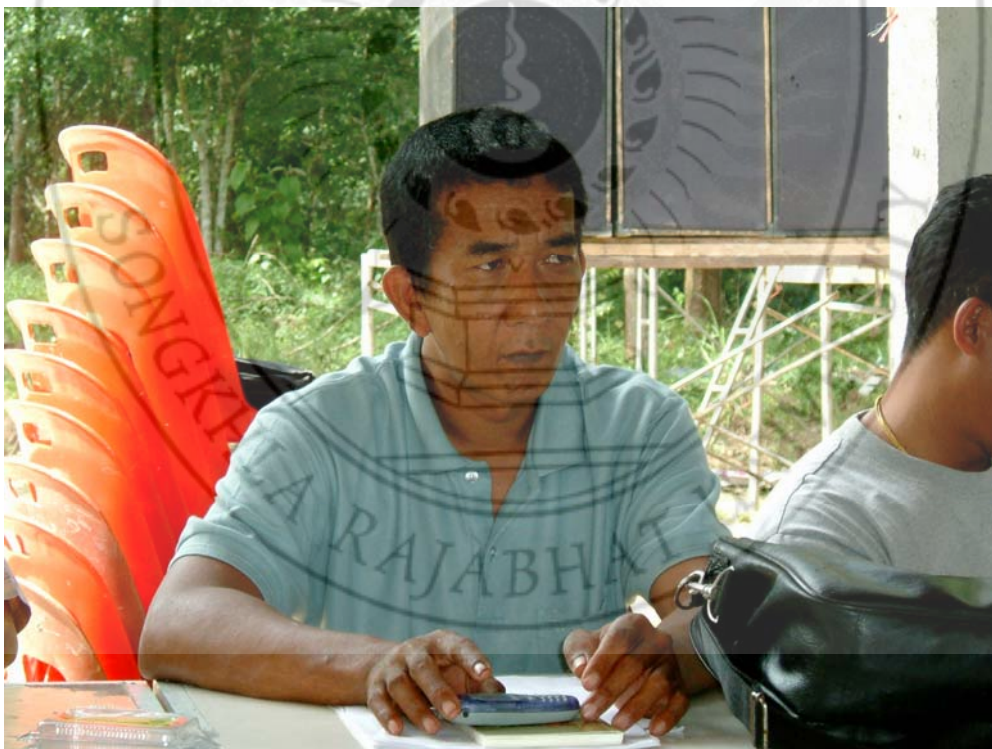
ทรัพยากรป่ากับสายน้ำเทือกเขาหลวง

แลกเปลี่ยนทิศทางการพื้นที่ชุมชนบ้านวังลุงร่วมเครือข่ายเทือกเขาหลวง

ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยชุมชนบ้านวังลุงและพื้นที่เครือข่ายใกล้เคียง

ผู้ใหญ่เฉลิม กาญจนพิทักษ์ ประธานชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง